

om nedrivning. Kommunen kan bidrage økonomisk til løsningen både som panthaver, som garant og som bidragyder (femte-dels-løsning).

By- og Boligministeriet skal i henhold til § 28, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. godkende nedrivningen.

I forbindelse med nedrivning vil der være behov for finansiering af positive nedrivningsudgifter og indfrielse af restgæld med pantsikkerhed i de nedrevne bygninger.

I de få nedrivningssager, der har været indtil nu, har der været tale om meget forskelligartede problemer, herunder omfattende byggetekniske problemer som følge af såvel byggeskader som nedslidning og utidssvarende konstruktioner, boligsociale og miljømæssige problemer samt svigtende boligefterspørgsel i lokalområdet. Nogle har været ramt af et samspil af disse problemer.

Finansieringsmetoden har varieret meget, men finansieringen er kommet på plads som et led i en samlet aftalebaseret løsningsmodel mellem de 6 ovennævnte parter.

Spm. nr. S 3330

Til justitsministeren (14/7 2000) af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren overveje, hvorvidt det er fornuftigt, at Justitsministeriet og den danske udenrigstjeneste investerer betydelige ressourcer i at få hjemsendt de allerværste danske forbrydere, som efter grov kriminalitet afsøner lange fængselsstraffe i udlandet på grund af forbrydelser begået der?«

*) (Begrundelsen er optrykt på side 9541).

Svar (25/7 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Danmark undertegnede den 21. marts 1983 den europæiske konvention om overførelse af domfældte. Konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 323 af 4. juni 1986, hvorved Folketinget samtidig gav samtykke til Danmarks ratifikation af konventionen. Konventionen trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. maj 1987. Formålet med konventionen er, at personer, der er idømt frihedsstraf, af resocialiseringshensyn bør have mulighed for at udstå retsfølgerne i deres eget land.

Europarådets konvention om overførelse af domfældte er ratificeret af en lang række europæiske lande samt USA og Canada. Konventionen er imidlertid ikke ratificeret af f.eks. Thailand eller lande i Sydamerika. Med henblik på at sikre at danskere, der er dømt i lande, som ikke har ratificeret den europæiske konvention, kan få mulighed for at afsone straffen her i landet, giver lov om international fuldbyrdelse af straf justitsministeren mulighed for at indgå bilaterale aftaler med andre stater, ligesom justitsministeren har mulighed for i enkeltsager at gennemføre international straffuldbyrdelse.

Danmark har således den 22. juni 1999 indgået en traktat med Thailand om overførelse af lovovertrædere m.v., ligesom Danmark netop har indgået en aftale med Venezuela om overførelse af domfældte.

For så vidt angår overførelse af domfældte mellem de nordiske lande gælder de særlige regler i lov nr. 214 af 31. maj 1963, som ændret ved lov nr. 322 af 4. juni 1986, om samarbejde mellem Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. Efter loven kan frihedsstraf idømt i de øvrige nordiske lande fuldbyrdes her i landet, hvis den dømte er statsborger eller har bopæl i Danmark.

Afsoning i et fremmed land giver en række problemer, herunder sproglige vanskeligheder og manglende kontakt til pårørende. Disse forhold, sammenholdt med at der i praksis - hvis den dømte afsøner sin straf i hjemlandet - bedst kan ydes den pågældende bistand med fremskaffelse af arbejde og bolig samt gives anden støtte i den første tid efter løsladelsen, vil i væsentligt omfang modvirke den dømtes resocialisering.

Jeg finder derfor, at det af humanitære grunde og af hensyn til de domfældtes resocialisering - også hvor der er tale om langvarige fængselsstraffe - fortsat bør være muligt for danskere, der er dømt i udlandet, at afsone deres straf her i landet.

Spm. nr. S 3496

Til kulturministeren (8/8 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvad er den dybere visdom i, at nazistradioen Oasen får udbetalt et større statstilskud?«